

Elhelyezkedem, és igyekszem csendet teremteni magamban. Nyitott tenyeremet kis paténává formálom (kerek, középen bemélyedő kis tányér, amilyen az ostya a szentmise alatt pihen), és figyelem, mit érzek ott.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Alázatos lélekkel és töredelmes szívvel kérünk, Urunk, Istenünk, fogadj el minket, és legyen kedves színed előtt áldozatunk.” (A pap imája a felajánlás után)

Alázatos lélekkel és töredelmes szívvel szeretnék Isten elé állni. Nem azzal, amiről úgy gondolom, hogy méltó őhozzá: elég tiszta, elég nagy, elég jó vagy akár elég szenvedéssel teli. Sokkal inkább az egyszerű, szegény, hétköznapi énemmel, ezzel a nagyon egyszerű, banális, sok kicsi semmiségből álló lételemmel állok előtte. Ebben benne vannak az örömeim, sikereim, szeretetem, életem szép pillanatai, de a fájdalmaim és kudarcaim is. Semmi ne maradjon elrejtve Isten elől, vagy félretéve, lenézve. Úgy hozom önmagamot, ahogy vagyok.



Istenem, add nekem a kegyelmet, hogy áttetsző lehessen előttem, hogy odaajándékozhassem neked az egész lételemet! Fogadd el szeretettel, ehhez kérem a Szűzanya közbenjárását.

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Van-e bennem valami, amit nem szívesen mutatok meg Istennek? Ha ma még nem vagyok készen arra, hogy odaadjam neki, tőle kérek bátorságot, hogy lassacskán meg tudjam nyitni a szívemet.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

egyszerűség, valóság, felajánlás, nyitottság